

Marian Płachecki

"Wczesna proza Jarosława Iwaszkiewicza", Maria Jędrychowska, Wrocław 1977 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/1 (67), 179

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ JĘDRYCHOWSKA Maria: Wczesna proza Jarosława Iwaszkiewicza. Wrocław 1977, Oss., PAN. Oddz. w Krakowie. Prace Komisji Historycznoliterackiej. Nr 37, ss. 152, zł 35,-

Zbiór interpretacji utworów pisarza z lat 1916-1924. Kolejne rozdziały skoncentrowano wokół odrębnych problemów teoretyczno-interpretacyjnych. "Ucieczka do Bagdadu" nasuwa pytanie o techniki poetyzowania narracji, "Zenobia, Palmura" - o sposoby dramatyzowania opowieści, "Księżyc wschodzi" jest dla autorki przykładem narracji personalnej. Tom "Legendy i Demeter" analizuje autorka jako zespół stylizacji liturgicznych i biblijnych, "Siedem bogatych miast nieśmiertelnego Kościeja" - jako przypadek stylizacji baśniowej. "Gody jesienne" aktualizują problematykę realizmu sensualistycznego. Napięcia pomiędzy autobiograficznością a wymogami ścisłej, "nowelistycznej" kompozycji śledzi autorka w "Wieczorze u Abdona", ekspresjonistyczne przesłanki Iwaszkiewiczowskiego autotematyzmu - w powieści "Hilary, syn buchaltera".

BP/67/51

M.P.

/II/ KASPERSKI Edward: Problem pytań w twórczości Norwida. "Przegląd Humanistyczny" 1977 nr 6 s. 49-67.

Przedmiotem pracy jest analiza pytań i form pytajnych w poezji i prozie Norwida. Zagadnienie to omawia autor w nawiązaniu do problemów ogólniejszych: wyznawanej przez Norwida koncepcji mowy i praktykowanych przez niego przedmiotowych dialogów, tropiących dialogi nieprzedmiotowe. W tym ujęciu pytania i formy pytajne ukazują się jako praktyki słowno-myślone, konstytuujące w równym stopniu warunki dialogów, jak ich przedmioty. Odpowiedź na pytanie jest więc równoznaczna z oddaniem słowa za słowo, wypowiedzi za wypowiedź. Precyzując te zagadnienia, wykorzystuje autor prace filozofów, logików i semantyków na temat istoty pytań.

BP/67/52

E. Sz.-M.